

25. april 1996

FM 1996/24

LANDSTINGETS FISKERIUDVALG

Siverth K. Heilmann, formand, Atassut,
Otto Steenholdt, Atassut
Lars Karl Jensen, Siumut,
Hans Enoksen, Siumut
Johan Lund Olsen, Inuit Ataqtigiit

Vedrørende behandling af forslag til landstingslov om landbrug

2. behandling

BETÆNKNING

Behandlet i april måned under landstingets forårssamling

Efter Landstingets 1. behandling af forslag til landstingslov om landbrug afholdte Fiskeriudvalget møde den 24. april. På baggrund af en anmodning fra Siumut og Inuit Inuitaqtigiit afholdte man et møde med Frednings- og Miljøudvalget den 25. april.

Under møderne blev landsstyremedlemmets og partiordførernes anmodning om udvalgsbehandling af forslaget samt spørgsmål fra partierne til punktet behandlet. Atassut havde således under 1. behandlingen i Landstinget stillet spørgsmål til indholdet af forslagens § 5 vedrørende hjemmel til at fastsætte et maksimalt antal dyr.

Udvalget skal på baggrund af møderne udtrykke følgende.

Det er Fiskeriudvalgets grundlæggende opfattelse, at allandbrugsvirksomhed skal ske på et bæredygtigt grundlag, så man eksempelvis ikke overudnytter græsnings- eller markarealer med erosionsfare til følge.

Udvalget er derfor enig med de af Atassut under 1. behandlingen af lovforslaget fremsatte bemærkninger om, at antallet af husdyr på de enkelte landbrug skal afpasses efter græsningsområdernes bæreevne.

Under udvalgets drøftelse af punktet gik man nøje gennem indholdet af forslagens §§ 5 og 6 samt § 13 for at se, hvorvidt disse bestemmelser i tilstrækkelig grad sikrer en

forsvarlig drift og mulighed for at regulere antallet af dyr i græsningsområderne samt på de enkelte brug, så overgræsning undgås.

Det er på baggrund af denne diskussion udvalgets opfattelse, at lovforslaget i den foreliggende form giver mulighed for en strammere og mere sikker forvaltningsmulighed, end tilfældet er med den hidtidige lovgivning på området.

Man får således en direkte hjemmel til at regulere antallet af dyr på enkelte steder også ud fra græsningsområdernes bæreevne. Man har herunder i eventuelle situationer, hvor overgræsning truer eller har fundet sted, mulighed for gennem påbud og forbud at nedbringe antallet af dyr.

På den baggrund mener udvalget ikke, at der er behov for egentlige ændringer af forslaget, men henstiller samtidig til Landsstyret, at man så hurtigt som muligt får udarbejdet de nødvendige følgebekendtgørelser til loven, så forvaltningen bliver konkretiseret, og lovens intentioner om at få integreret miljøhensynet i den erhvervsmæssige udnyttelse bliver opfyldt.

Udvalget konstaterer desuden, at der i modsætning til fåreavlen synes at være konkrete problemer med at få en reel bæredygtig udnyttelse inden for renavl.

Udvalget skal derfor anmode Landsstyret om, at man snarest igangsætter de fornødne undersøgelser af vegetationen og dens bæreevne i tamrenområderne, så man får tilpasset antallet af tamrener i de enkelte områder til, hvad de faktisk kan bære.

Man finder det uacceptabelt, hvis tamrenavl kommer til at ske på bekostning af overudnyttelse af ressourcerne.

Tilsvarende synes der ikke at være tilstrækkelig kontrol med selve driften af tamrenavl. Udvalget er vidende om, at flokke af tam rener i en række tilfælde har bevæget sig langt uden for tamrenområderne.

Dette har afstedkommet konflikter mellem tamrenholderne og den tilgrænsende befolkning, blandt andet fordi man har manglet klare retningslinjer omkring, hvordan sådanne situationer skulle ordnes.

Udvalget skal slå fast, at rensdyrholderne har ansvaret for at holde sine dyr inden for tamrenområderne. Man bemærker desuden, at lovforslaget lægger op til strammende reguleringer, hvorefter der blandt andet kan stilles krav om mærkning og nøjere kontrol over dyrene.

Udvalget indstiller derfor overfor Landsstyret, at man får udarbejdet regler på bekendtgørelsesniveau, sådan som forslaget åbner op for, der kan sikre ordnede forhold. Dette synes at tjene såvel tamrenholdere som det øvrige samfund bedst, så den nuværende uklare retstilstand kan bringes til ophør.

Fiskeriudvalget skal i forlængelse heraf bede Landsstyret om til efterårssamlingen at fremkomme med en orientering til udvalget omkring de tiltag, man har gjort for at få retningslinjer for forvaltningen af tamrenerne, hvis de forlader tamrenområderne.

Man er således tilfreds med, at der med forslaget tillandstingslov om landbrug nu ser ud til at ikke alene fåreavlen omfattes af en forsvarlig erhvervs- og miljømæssig regulering, men også andre landbrugserhverv som renavl.

Fiskeriudvalget drøftede desuden betegnelsen for udvalget. Dette skete på baggrund af et forslag fra landsstyremedlemmet for fiskeri, fangst og landbrug. Udvalget er enige i, at der bør ske en tilpasning af dets navn, så det dækker hele udvalgets arbejdsområde bedre end det nuværende.

Udvalget vil derfor rette direkte henvendelse til Landstingets Formandsskab om at få foretaget en navneændring til Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget og samtidig få lavet den nødvendige tilføjelse i udvalgets arbejdsbeskrivelse.

Med disse ord fremlægges betænkningen forud for 2. behandlingen af forslag til landstingslov om landbrug til debat i Landstinget.